

TEATR LUDOWY

www.ludowy.pl; e-mail: teatr@ludowy.pl

Dyrektor Jerzy Fedorowicz

31-948 Kraków

Osiedle Teatralne 34

centrala: tel. (0 12) 680 21 01

sekretariat: tel. (0 12) 680 21 00

fax (0 12) 680 21 55

TEATR LUDOWY

„To dla mnie bardzo osobista historia.
W sferze emocji, uczuć i doznań to niemal
biografia. Niech to będzie przestrogą
przed gonitwą i nadzieją w samotności.”

Krzysztof Jaryczewski

Duża Scena; Kraków, Osiedle Teatralne 34

Rezerwacja biletów: Kraków; Osiedle Teatralne 34

tel. (0 12) 680 21 12, 13, 46; fax (0 12) 680 21 54

Czynna od poniedziałku do piątku w godz. 9.00-16.00

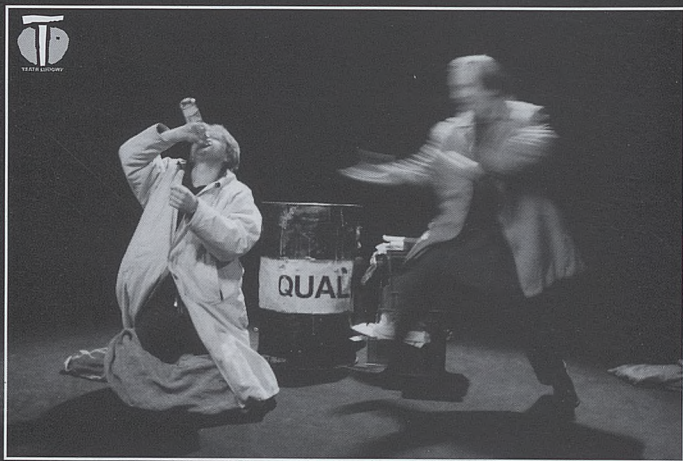
e-mail: organizacja@ludowy.pl

Kasa biletowa Dużej Sceny:

Kraków; Osiedle Teatralne 34, tel. (0 12) 680 21 16

Czynna: wtorek - sobota godz. 16.00 - 18.00.

Niedziela i święta - 2 godziny przed spektaklem

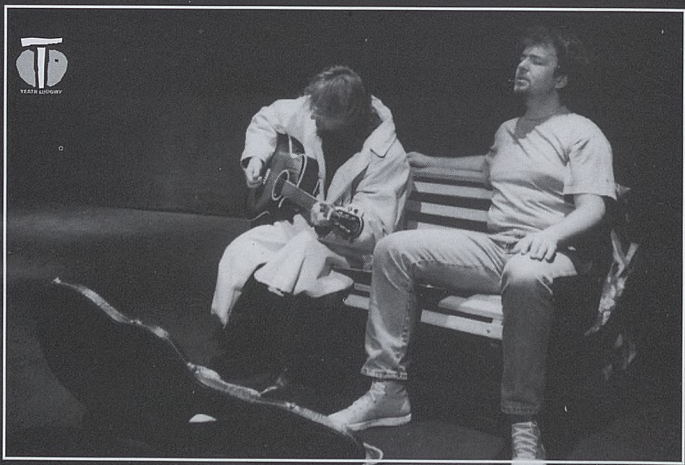

osoby wspierające:

Pani Jadwiga Pauli - Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej

Pan Piotr Jabłoński - Dyrektor Biura ds. Narkomanii

Pani Ewa Wojdytło - Dyrektor Komisji Edukacji w dziedzinie Uzależnień

Sponsor spektaklu:

Przyjaciel Teatru:

bp

Patroni medialni:

DZIENNIK POLSKI

KARNET

Sponsor zespołu „Nie-bo”:

ERNIE BALL®

Wydział Spraw Społecznych
Urzędu Miasta Krakowa

Obudź się

(Minnesota blues)

Spektakl pod honorowym patronatem pani minister Barbary Labudy

reżyseria

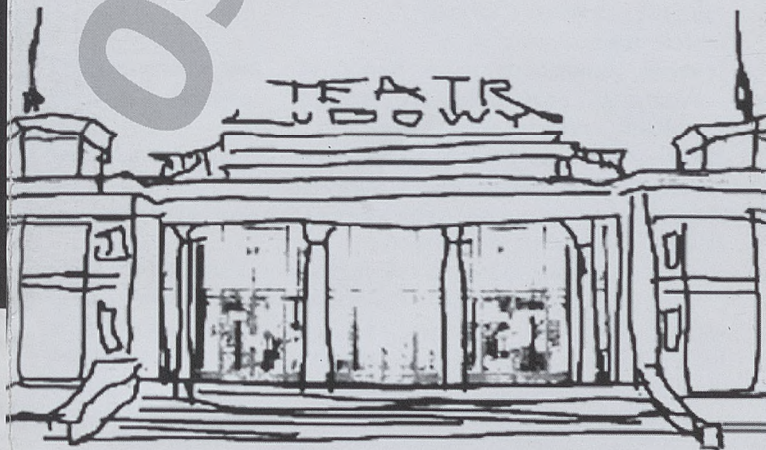
Jerzy Fedorowicz

libretto

Arkadiusz Jakubik

muzyka, teksty piosenek

Krzysztof Jaryczewski

Premiera: 14 grudnia 2002 roku

Duża Scena

CZUJĄC BLUES'ą, CZYLI MINNESOTA PO POLSKU

Jerzego Fedorowicza poznałem osobiście po obejrzeniu spektaklu *Bici biją*, który poprzedzał konferencję na temat przemocy i uzależnień. Byłem poruszony spektaklem. Głęboko. Zawsze pasjonował mnie teatr, rozumiałem jednak, że w tym przypadku nie tylko o artyzm chodzi, ale o prawdę. Młodzi ludzie na scenie (bardzo młodzi!) grali prawdę o młodych ludziach - takich, jak oni sami. Oni nie *grali*, oni byli tą prawdą.

Poczułem, że to jest *coś*.

Wkrótce po konferencji dyrektor Fedorowicz zaproponował mi bycie konsultantem merytorycznym do spektaklu *Minnesota Blues*. Zgodziłem się bez wahania. Sądzę, że siła *Minnesoty* (jako spektaklu profilaktycznego) polega w dużej mierze na mechanizmie identyfikacji i porównywania ról. Młody człowiek jest ciekawy świata i eksperymentuje z różnymi rolami w swoim życiu. *Minnesota Blues* pokazuje niezwykle wyraziste wybory i konsekwencje tych wyborów. Nie trzeba (na szczęście!) stać się alkoholiczkiem, narkomanem, czy hazardzistą, można „wejść w jego skórę” na czas przedstawienia i niezwykle silnie przeżyć wraz z nim drogę na sam szczyt (morrisonowski „high!”)... a potem zejść z nim na samo dno i cierpieć wraz z nim, widzieć jak ponosi konsekwencje picia i ćpania... Mając przekonanie, że wszystko stracił... Poczucie z nim lęk, przerażenie, rozpacz i odrzucenie... A potem wraz z nim można podnieść się, podnieść się z trudem i pójść w stronę miłości i wolności, obudzić się z koszmarne go snu czynnego brania i ćpania i zobaczyć, że człowiek, który przeszedł przez piekło i podniósł się jest człowiekiem najwyższej próby „człowiekiem w bardzo dobrym gatunku”!

Młody widz może porównać różne postawy życiowe uczestników tej historii, sprawdzić ich konsekwencje i dokonać własnego wyboru. *Minnesota Blues* demaskuje różne romantyczne mity na temat uzależnienia, jak na przykład takie, że picie i branie sprzyja twórczości, miłości, wolności czy też niezależności.

CO TO JEDNAK JEST TA „MINNESOTA”?

Jest to bardzo skuteczny model terapii uzależnień, którego nazwa związana jest z amerykańskim stanem Minnesota, gdzie w ośrodku Hazelden został on po raz pierwszy zastosowany do leczenia alkoholików (w latach czterdziestych ubiegłego wieku). Zyskał on uznanie za swoją wyjątkową skuteczność i został zaadaptowany na początku lat dziewięćdziesiątych do warunków polskich. Od początku stał się głównym nurtem terapii odwykowej w Polsce, w tej chwili coraz bardziej modyfikowanym i rozbudowywanym o najnowsze zdobycze psychologii i medycyny (zarówno ja, jak i wielu innych terapeutów odwykowych w Krakowie, np. w Krakowskim Centrum Terapii Uzależnień, gdzie pracuję, swój sposób pracy wywodzi z tego nurtu).

Założenia modelu „Minnesota” to:

- 1) uznanie alkoholizmu za złożoną chorobę, którą może wywołać połączenie niekorzystnych zmian biologicznych, psychicznych, społecznych i duchowych w człowieku, związanych z piciem alkoholu;
- 2) współdziałanie ze sobą różnych specjalistów w terapii tej choroby (np. lekarz, psycholog, ksiądz, trzeźwiący alkoholik z dłuższym stażem niepicia);
- 3) terapia w grupie ciągłej, otwartej, składającej się z osób o wspólnym problemie;
- 4) włączenie rodziny do programu leczenia;
- 5) program terapii oparty na Dwunastu Krokach Anonimowych Alkoholików.

Według programu „Minnesota”, wyniki leczenia osoby uzależnionej (od alkoholu, leków, narkotyków, hazardu, czy seksu) nie zależą od tego, czy na początku ta osoba ma dużą, czy nikłą chęć do leczenia. Skuteczność spektaklu *Minnesota Blues* (jeśli chodzi o profilaktykę i leczenie uzależnień) może być jeszcze większa wtedy, gdy widz dostrzegając zagrożenia, ale też i nadzieję wynikającą z możliwości stawienia im czoła, (a nie np. „chowania głowy w piasek”) podejmie świadome i konkretne decyzje życiowe.

mgr Jacek Wysowski

psycholog specjalista psychoterapii uzależnień
NZOZ Krakowskie Centrum Terapii Uzależnień

Obudź się (Minnesota blues)

reżyseria

Jerzy Fedorowicz

libretto

Arkadiusz Jakubik

scenografia

Elżbieta Krywsza

asystent reżysera

Piotr Piecha

muzyka, teksty piosenek

Krzysztof Jaryczewski

choreografia

Monika Myśliwiec

realizacja światła

Mikołaj Górecki

Wykorzystano także piosenki zespołu „Oddział Zamknięty”
Współautorem tekstu w piosence „Mam dość” jest Dorota Suwalska

obsada:

Ewa

Katarzyna Zielińska

Wiktoria

Katarzyna Raduszyńska

Smutna, Mamuska, Pacjentka

Barbara Szałapak

Banan, Pacjent

Piotr Beluch

Cenzor, Kulawy

Stanisław Berny

Menda, Pacjent

Krzysztof Górecki

Fagot

Jacek Wojciechowski

Misiek

Jacek Joniec

Adam

Piotr Piecha

Fujara, Pacjent

Jan Nosal

Generał, Ziemiak

Jarosław Szewc

Dziewczyna

Żaneta Lubera

oraz zespół **Roberta Lubery „Nie-bo”** i balet **Krakowskiej Akademii Tańca**
inspicjent: **Anita Wilczak-Leszczynska** sufler: **Ewa Kursa**

Dyrektor naczelny i artystyczny:

Jerzy Fedorowicz

Z-ca dyrektora:

Jacek Strama

Kierownik muzyczny:

Krzysztof Szwaigier

Sekretarz literacki:

Anna Wierchowska Woźniak

Dział marketingu i public relations:

Beata Strama,

Ewa Zawalska,

Jerzy Fedorowicz jr.

Koordynacja pracy artystycznej:

Sylvia Salwińska,

Katarzyna Kolanowska

Kierownik Biura Obsługi Widza:

Włodzimierz Brodecki

Fotografie:

Sebastian Strama

Kierownik techniczny:

Zenon Maciak

Oświetlenie:

Krzysztof Sysło,

Jan Krawczyk

Akustyka:

Dariusz Helak,

Piotr Sobański

Rekwizytor:

Zdzisław Kowzuń

Charakteryzacja:

Lidia Jargosz - Poręba

Iwona Piławska

Brygadier sceny:

Ryszard Świątek

Pracownia modniarska:

Ewa Englert-Sanakiewicz

Pracownia krawiecka damska:

Maria Marcinkowska,

Danuta Szkarłat

Kier. pracowni krawieckiej męskiej:

Antoni Folfasiński

Prace modelatorskie i malarskie:

Witold Krawczyk

Garderobiane:

Anna Kalemba,

Anna Szulia

Prace tapicerskie:

Stanisław Kasprzyk

Prace stolarskie:

Tomasz Istrati

Prace ślusarskie:

Edward Dyrda